

ΜΑΘΗΜΑ 6 Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Η ΘΕΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

*Πόθεν δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
γίνονται; (Μάρκος στ'.2)*

ΣΚΟΠΟΣ

Με τα μαθήματα τούτου του κεφαλαίου θα παρουσιάσωμεν εἰς τα παιδιά ζωηράν εἰκόνα της παντοδυναμίας του Κυρίου. Εἰς ἓνα λόγον του θανατηφόροι ἀσθένειαι ἐθεραπεύοντο ἀπὸ μακρὰν τα πονηρὰ πνεύματα ἐξεδιώκοντο. Τα στοιχεῖα της φύσεως ὑπετάσσοντο δουλικῶς εἰς τὴν θέλησίν του. Αὐτὸς οὗτος ὁ θάνατος εἰς τὴν προσταγὴν του κατήρχετο. Τοιουτοτρόπως αὐξάνει ὁ θαυμασμὸς καὶ ἐνισχύεται ἡ πίστις τῶν παιδιῶν εἰς τὴν παντοδύναμον

προσωπικότητα του Κυρίου.

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

(*Ἰωάν. Δ' 46 -53*)

Μία μεγάλη πόλις της Γαλιλαίας ἦτο ἡ Καπερναοὺμ. Εκεί κατοικοῦσε ἓνας ἀνώτερος υπάλληλος που εἶχε μεγάλη θέσι κοντὰ εἰς τὸν Βασιλέα Ἡρώδη Ἀντύπα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε ἓνα παιδάκι. Ὅλη ἡ πατρικὴ στοργή του ἦταν συγκεντρωμένη ἐπάνω εἰς αὐτὸ το παιδί. Το ἀγαποῦσε υπερβολικά. Μία ἡμέρα ὅμως το παιδί του ἀρρώστησε βαρεῖα καὶ ἔπεσε εἰς τὸ κρεβάτι. Φαντασθῆτε τώρα τὴν λύπην καὶ τὴν ἀνησυχίαν τῶν γονέων του. Ἐφεραν ἀμέσως ἰατροὺς, ἐπῆραν ὅλα τα φάρμακα που διέταξαν οἱ ἰατροὶ καὶ δὲν ἐλογάριασαν ἔξοδα διὰ τὴν περιποίησιν του ἀρρώστου. Ἀλλὰ τίποτε! Ἡ κατὰστασις τοῦ παιδιοῦ ἡμέρα με τὴν ἡμέραν ἐχειροτέρευε. Ἡ στενοχώρια καὶ ἡ αγωνία τῶν γονέων του δὲν περιγράφεται. Ἀμίλητοι καὶ καταλυπημένοι, δὲν ἐφευγαν σχεδόν οὔτε ὥρα ἀπὸ το προσκέφαλο τοῦ παιδιοῦ. Εἶχαν νὰ κοιμηθοῦν ολόκληρες νύχτες, ἰδίως ἡ μητέρα του. Ὅλα ὅμως ἐπῆγαιναν χαμένα! Ὅλα τα σημεῖα ἐδειχναν ὅτι το παιδί δὲν θὰ ἐζούσε. Κρυφὰ ἀπὸ το παιδί οἱ καὶ μένοι οἱ γονεῖς ξεσπούσαν ἀπαρηγόρητοι εἰς κλάματα.

Τὴν ἐποχὴ ὅμως ἐκείνη εἶχε ἀρχίσει ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ γυρίζῃ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωριά καὶ νὰ κηρύττῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἐδίδασκε δε μόνον, ἀλλὰ συγχρόνως εὐεργετοῦσε τοὺς ἀνθρώπους με διάφορα θαύματά του καὶ ὅλοι ἔλεγαν ὅτι αὐτὸς ἔχει θεῖα δύναμι καὶ ὅτι ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ καὶ μεγαλύτερα θαύματα.

Μόλις λοιπὸν ἀκούσαν οἱ γονεῖς τοῦ ἀρρώστου παιδιοῦ ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθε κοντὰ εἰς τὴν πόλιν που ἔμεναν, ἀμέσως ἐσκέφθησαν: - *Αὐτός, χωρὶς ἄλλο, ἔμπορεῖ νὰ μας βοηθήσῃ. Ἀφοῦ κάνει θαύματα, θὰ ἔμπορῃ νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὸ παιδάκι μας.*

Δεν είχαν καμμιά άλλη ελπίδα, παρά μόνον τον Χριστόν. Από ιατρούς και φάρμακα είχαν πια απελπισθή. Εφρόντισαν λοιπόν να μάθουν σε ποια ακριβώς πόλη ευρίσκεται ο Κύριος και έμαθαν ότι ευρίσκετο τότε εις την πόλιν Κανά, όπου προ ημερών είχε κάμει το πρώτο θαύμα. Χωρίς να χάνη λοιπόν καιρό ο πατέρας του παιδιού, φεύγει από την Καπερναούμ και έρχεται εις την Κανά δια να εύρη τον παντοδύναμον ιατρόν.

Πράγματι, εκεί ευρίσκει τον Κύριον Ημών Ιησούν Χριστόν και με δάκρυα εις τα μάτια το παρακαλεί και τον ικετεύει να πάνε μαζί εις το σπίτι του.

- Αχ, Κύριε, του λέγει το παιδάκι μου είναι άρρωστο βαρεια. Οι ιατροί δεν ημπούρεσαν να κάμουν τίποτε, και είναι τώρα δια θάνατο. Σε παρακαλώ πολύ, έλα να πάμε εις το σπίτι μου, εις την Καπερναούμ, να μου το κάμης καλά το παιδάκι μου! Σε παρακαλώ, πάμε τώρα γρήγορα, διότι κινδυνεύει. Πιστεύω ότι συ έχεις την δύναμιν να το θεραπεύσης. **Ναι, Κύριε, το ΠΙΣΤΕΥΩ, θα το κάμης το θαύμα.**

Ο ΚΥΡΙΟΣ άκουσε με πολλή συμπάθεια και αγάπη τον πατέρα του παιδιού και τον ελυπήθηκε. - Δεν είναι ανάγκη, του απαντά, να έλθω εις το σπίτι σου. Πήγαινε εις το καλό. Το παιδί σου ζη.

Αυτά τα λόγια τα είπε ο Κύριος με θεϊκή μεγαλοπρέπεια. Αλλά και ο πατέρας έπίστεψε με όλη του την καρδιά ότι έγινε το θαύμα και από μακρυά, και ότι πράγματι έγινε καλά το παιδί του με την θείαν δύναμιν του Κυρίου. Δι' αυτό, αφού το ευχαρίστησε θερμά, έφυγε αμέσως δια την Καπερναούμ. Εκεί που επήγαινε μέσα εις τον νουν του εγύριζαν διαρκώς τα λόγια του Κυρίου, εις «**το παιδί σου ζη**». Και δεν έβλεπε την ώρα πότε να φθάση εις την Καπερναούμ. Όταν επλησίαζε, βλέπει τους δούλους του που ήρθαν να τον προϋπαντήσουν χαρούμενοι και να του φέρουν την καλήν είδησιν.

- Το παιδί σου ζη! Το παιδί σου είναι καλά!

Αυτός τους ερωτά. - Ποια ώρα επήρε καλύτερο; - Χθες, εις την μίαν μετά το μεσημέρι του έπεσε ο πυρετός.

Ήταν ακριβώς η ώρα, που ο Κύριος Ιησούς του είχε είπει:

«Πήγαινε, το παιδί σου ζη». Η δύναμις του είχε ξεπεράσει την απόστασιν που ήταν απ' την Κανά έως την Καπερναούμ και εις την στιγμήν έκαμε το θαύμα της. Ως Θεός που ήταν, ενώ εκουβέντιαζε με τον πιστόν πατέρα, συγχρόνως εθεράπευε και το άρρωστο παιδί. Και το καημένο το παιδί που τον έλυωνε ο πυρετός και το περίμενε πρόωρα ο τάφος, συνήλθε, έγινε καλά, και γεμάτο χαρά και υγεία σηκώθηκε από το κρεβάτι του πόνου.

Ύστερα από το μεγάλο αυτό θαύμα, και ο πατέρας και η μητέρα και ολόκληρος η οικογένεια πίστευσε εις τον Κύριον. Με χαρά δε και συγκίνησι διηγούνται και εις τους άλλους πως έγινε αυτό το μεγάλο θαύμα.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Δεν μου λέτε τώρα, παιδιά, όταν αρρώστησε δια θάνατο το παιδί, ο πατέρας ποιους εκάλεσε πρώτα; - (...) - Βέβαια, τους ιατρούς. Τι έκαμαν οι ιατροί δια την θεραπείαν του παιδιού; - (...) - Ποίον ήτο το αποτέλεσμα; - (...) - Ναι, ό,τι μπορούσαν να κάμουν οι ιατροί το έκαμαν. Θαύμα όμως δεν ημπορούσαν να κάμουν. Ο Κύριος όμως με ποίον μέσον το εθεράπευσε; - (Με ένα λόγο, με την θείαν δύναμίν του) - Ώστε τι διδασκόμεθα από το σημερινόν μάθημα.

ΔΙΔΑΓΜΑ

Ο Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός έχει την δύναμιν να θεραπεύη τους αρρώστους. Και δεν είναι μόνον το παιδάκι αυτό που εθεράπευσεν ο Κύριος. Είναι και τόσοι άλλοι ακόμη που τους έφεραν οι συγγενείς των εις τον Χριστόν, και εκείνους όλους τους έκανε καλά. Δι' αυτό εις ένα Ευαγγέλιον λέγει δια τον Κύριον τα εξής:

ΡΗΤΟΝ

«Πάντας τούς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν». (Ματθ. Η'16)

Τι σημαίνουν αυτά;

Από σας παιδιά έχει αρρωστήσει; - (...) - Βλέπει ότι όλοι σχεδόν έχουν περάσει αρρώστειες. Δι' αυτό, εάν τύχη και αρρωστήσετε, θα φέρουν βέβαια οι γονείς σας ιατρό. Και πρέπει να υπακούσετε σε όλα όσα θα διατάξη ο ιατρός. Να παίρνετε με προθυμία τα φάρμακα να μένετε εις το κρεβάτι όσες ημέρες υποδείξη ο ιατρός. Το παιδί που δεν ακούει τον ιατρόν και κάνει το ιδικόν του θέλημα, έχει μεγάλη αμαρτία. Διότι ο Ιατρός με την επιστήμην του γίνεται όργανον του Αγίου Θεού, όταν θεραπεύη τον άρρωστο. Αλλά από το σημερινόν μάθημα εμάθαμε ότι υπάρχει και κάποιος ιατρός που έχει την δύναμιν να θεραπεύη και χωρίς φάρμακα ποιος είναι αυτός; - (...) - Δι' αυτό τι πρέπει να κάνουμε; - (...) - Μάλιστα. Να τον παρακαλούμε να μας φυλάττη εν πρώτοις δια να μην αρρωσταίνουμε εάν δεν συμβή και αρρωστήσουμε, να μας δώση την υγείαν μας πάλι. Εάν πάλιν αρρωστήση άλλος μέσα εις το σπίτι, τι καθήκον έχομεν; Να προσευχώμεθα με πίστιν εις τον Θεόν, δια να τον απαλλάξη από την ασθένειαν. Υπάρχει μάλιστα και το μυστήριον του Ευχελαίου, ακριβώς δια να δώση ο Κ. Η. Ιησούς Χριστός την υγείαν εις τον άρρωστον, όταν βέβαια κρίνη ότι πρέπει να τον κάμη καλά.

